

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-314/12

UPC Telekabel Wien GmbH
κατά

Constantin Film Verleih GmbH και Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

(αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Κοινωνία της πληροφορίας — Οδηγία 2001/29/EK — Ιστότοπος ο οποίος θέτει στη διάθεση του κοινού κινηματογραφικά έργα χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων συγγενικού προς το δικαίωμα του δημιουργού δικαιώματος — Άρθρο 8, παράγραφος 3 — Έννοια των “διαμεσολαβητών των οποίων οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος” — Φορέας παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο — Διάταξη με την οποία απαγορεύεται σε φορέα παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο να παρέχει στους πελάτες του την πρόσβαση σε έναν ιστότοπο — Στάθμιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια — Ερωτήματα προδήλως άσχετα με την υπόθεση και υποθετικά ερωτήματα υποβαλλόμενα σε πλαίσιο που αποκλείει τη δυνατότητα να δοθεί χρήσιμη απάντηση — Ερωτήματα που δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου

(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)

2. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29 — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας — Διαμεσολαβητής κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας — Φορέας παροχής προσβάσεως σε ιστότοπο ο οποίος θέτει στη διάθεση του κοινού προστατευόμενα αντικείμενα χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου συγγενικού προς το δικαίωμα του δημιουργού δικαιώματος — Εμπίπτει

(Οδηγία 2001/29 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 3)

3. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29 — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας — Ιστότοπος ο οποίος θέτει στη διάθεση του κοινού προστατευόμενα αντικείμενα χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων συγγενικού προς το δικαίωμα του δημιουργού δικαιώματος — Διάταξη απευθυνόμενη σε φορέα παροχής προσβάσεως στο

διαδίκτυο η οποία του απαγορεύει να παρέχει στους πελάτες του την πρόσβαση σε έναν τέτοιο ιστότοπο — Προϋποθέσεις και λεπτομέρειες εφαρμογής — Στάθμιση θεμελιωδών δικαιωμάτων — Εκτίμηση του εθνικού δικαστηρίου

(Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρα 11, 16, 17 § 2· οδηγία 2001/29 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 3)

1. Βλ. το κείμενο της διατάξεως.

(βλ. σκέψεις 19-21)

2. Το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο θέτει στη διάθεση του κοινού σε ιστότοπο προστατευόμενα αντικείμενα χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες του φορέα παροχής διαδικτυακής προσβάσεως σε πρόσωπα που αποκτούν πρόσβαση στα αντικείμενα αυτά, ο οποίος πρέπει να θεωρηθεί ως διαμεσολαβητής κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας.

Συγκεκριμένα, ο φορέας παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο ο οποίος παρέχει στους πελάτες του τη δυνατότητα να έχουν πρόσβαση σε προστατευόμενα αντικείμενα που τίθενται στη διάθεση του κοινού στο διαδίκτυο από τρίτον είναι διαμεσολαβητής οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικό δικαίωμα κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29. Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύεται από τον επιδιωκόμενο με την οδηγία 2001/29 σκοπό. Ο αποκλεισμός των φορέων παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29 θα μειώσει ουσιαστικά την ηθελημένη από την οδηγία αυτή προστασία των δικαιούχων.

(βλ. σκέψεις 32, 33, 40, διατακτ.)

3. Τα αναγνωριζόμενα από το δίκαιο της Ένωσης θεμελιώδη δικαιώματα έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην επιβαλλόμενη με δικαστική διάταξη σε φορέα παροχής διαδικτυακής προσβάσεως απαγόρευση να παρέχει στους πελάτες του πρόσβαση σε ιστότοπο ο οποίος θέτει στο διαδίκτυο προστατευόμενα αντικείμενα χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων, όταν η διάταξη αυτή δεν διευκρινίζει τα μέτρα που πρέπει να λάβει ο φορέας αυτός, οι δε χρηματικές ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση παραβιάσεως της εν λόγω απαγορεύσεως δεν επιβάλλονται στον εν λόγω φορέα εφόσον αυτός αποδείξει ότι έλαβε κάθε εύλογο μέτρο με σκοπό την εφαρμογή της απαγορεύσεως, υπό την προϋπόθεση πάντως ότι τα ληφθέντα μέτρα, αφενός, δεν στερούν ασκόπως από τους χρήστες του διαδικτύου τη δυνατότητα σύννομης προσβάσεως σε διαθέσιμες πληροφορίες και, αφετέρου, έχουν ως αποτέλεσμα να παρακωλύουν ή, τουλάχιστον, να δυσχεραίνουν τη μη εγκεκριμένη πρόσβαση σε προστατευόμενα αντικείμενα ή αποθαρρύνουν σοβαρώς την πρόσβαση των χρηστών του διαδικτύου, οι οποίοι χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του αποδέκτη της διατάξεως αυτής, στα εν λόγω αντικείμενα τα οποία τέθηκαν στη διάθεσή τους κατά προσβολή του θεμελιώδους αυτού δικαιώματος, όπερ αποκείται στις εθνικές αρχές και στα εθνικά δικαστήρια να εξακριβώσουν.

(βλ. σκέψη 64, διατακτ.)